

Opfattelse er mindre rigtig, men jeg skønner ikke rettere, end — at det vilde være en skjærende Uret at negte de Mænd, hvis Eiendomme frembyde ganske de samme Betingelser som de, hvis Giere kunne opnaa Laan ifølge Lovforslaget, og endog paa Grund af en heldigere Veligheden frembyde en ikke lidet bedre Pantestikkerhed, Udgang til at optages som Interessenter i Foreningerne alene af den Grund, at de bo paa Kjøbstadjord. Jeg vil derfor henstille til Thinget, og særlig til den ærede Indenrigsminister, at et saadant Ændringsforslag maa blive vedtaget og blive en Bestanddel af Loven.

Ordføreren (Kosensørn): Det er kun ganske faa Ord, jeg skal tillade mig at udtale. Det forekommer mig at være en naturlig Praxis og, jeg kan næsten sige, en nødvendig Praxis, at naar et Lovforslag foreligger til eneste Behandling, kommende fra det andet Thing, er det, som egentlig skal være Gjenstand for Forhandling, de Uoverensstemmelser, som finde Sted mellem de to Thing. Naar de to Thing ere blevne enige om bestemte Paragrafer, og der kun er enkelte Punkter, hvori de divergere, mener jeg, at det, hvorom de ere blevne enige, maa ligge for som noget engang Afgjort, thi jeg veed ikke, hvor man ellers skal standse. Hvad isigt det angaar, der blev udtalt af det ærede Medlem, som først havde Ordet (Rump), kan jeg ikke sige Andet, end at jeg i Meget sympathiserer med hans Udtalelse, men at jeg heller ikke ser rettere, end at der, dersom det viser sig, at det Lovforslag, der er indbragt i det andet Thing, og som gaar ud paa at oprette en Kreditforening for de mindre Huse i Kjøbstæderne, af en eller anden Grund ikke skulde kunne komme istand, ikke vil være det Mindste ivelen for, at den ærede Indenrigsminister da i næste Samling kunde fremkomme med et Forslag om, at disse Huse skulde tillige kunne optages i de Kreditforeninger, som jeg haaber maa komme istand ifølge Beslutning paa denne Rigsdag.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg kan ganske samstemme med den ærede Ordfører i den Udtalelse, at det synes mindre hensigtsmæssigt ved et Lovforslags eneste Behandling at gjenoptage saadanne Spørgsmaal, der allerede have fundet Afgjørelse under tidligere Forhandlinger i begge Rigsdagens Afdelinger, eller saadanne Spørgsmaal, som ere ganske nye. Det er en Udtalelse, som jo allerede for faa Dage siden med ikke lidet Bægt blev gjort gjældende i dette Thing, og jeg tror, at det vilde lede til adskillig Bidtøftighed og Bamselighed med Hensyn til Gjennemførelsen af de Lovforslag, der fremsættes paa Rigsdagen, dersom man vilde ved en saadan eneste Behandling gjenoptage, om jeg saa maa sige, hele Forhandlingen om Sagen. Dette sagt

i Almindelighed, skal jeg kun tilføie ganske faa Bemærkninger med Hensyn til det reelle Indhold af de Ændringsforslag, der ere stillede til dette Afnit af den ærede 5te Landsthingsmand for 3die Kredts (Rump) og af den ærede 3die Landsthingsmand for 8de Kredts (Breinholt). En af mine Dovedindvendinger imod at optage de mindre Eiendomme i Byerne blandt dem, der kunne have Udgang til Laan hos de Kreditforeninger, som ifølge dette Lovforslag skulde forsøges oprette for smaa Eiendomme paa Landet, var den, at jeg havde og endnu nærer Frygt for, at det vil være skadeligt for disse Kreditforeninger. Jeg har udtalt dette saa tydeligt og givet mine Grunde derfor tidligere, at det vil være umyndigt at gjentage dem her. Jeg anser det for skadeligt ikke blot med Hensyn til, at det vil forringe Sikkerheden ved Kreditforeningerne, men ogsaa med Hensyn til, at det vil forøge Bamseligheden ved Administrationen. Jeg maa derfor under alle Omstændigheder tilraade Thinget at forkaste saadanne Ændringsforslag, men en Grund endnu til at forkaste dem, er ganske vist, at der nu foreligger et Lovforslag i det andet Thing om Oprettelsen af en Kreditforening for smaa Eiendomme i Kjøbstæderne. Jeg er ikke enig med den ærede 5te Landsthingsmand for 3die Kredts (Rump), der har stillet et af Forslagene, om, at der skulde være lidet eller ingen Udsigt til, at en saadan Kreditforening vil kunne komme istand. Det er heller ikke en Mening, der er saa almindelig udbredt, som det synes, at det ærede Medlem antog. Jeg tror vertymod, at det andet Thing har ikke lidet Forventning om, at Undersøgelser paa dette Omraade vilde lede til det Resultat, at der kan være Anledning til at stifte en saadan Kreditforening. Jeg har ogsaa i de sidste Dage paa forskjellige Maader modtaget Tilfjendbegivelser om, at man anser det for nyttigt og rigtig, og Udtalelser af Saad om, at en saadan Kreditforening kan komme istand. Følgen af det i det andet Thing indbragte Lovforslag vil blive, at Regjeringen vil føle sig opfordret til at anstille Undersøgelser og indhente Oplysninger, som kunne være nyttige til at danne sig en begrundet Dom om, hvorvidt en saadan Kreditforening maa anses for hensigtsmæssig og ønskelig. Hvis Oplysningerne gaa i den her antydede Retning, har jeg erklæret mig villig til i en senere Samling eller allerede i næste, hvis Oplysningerne foreligge til den Tid, at fremsætte Forslag, som jeg da skal søge at gennemføre med samme Interesse, som jeg har vist nærværende Lovforslag, men jeg tror, at det er en billig Fordring, at man, medens Sagen staar, som den staar her, giver Naaderum til at indhente de Oplysninger, man hidtil har savnet, og som jeg for mit Vedkommende saa meget mere maa ønske, som jeg endnu ikke er ganske fri for Tvivl om, hvorvidt der virkelig er saadan Trang til Oprettelsen af